

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2022-07-20 Nr. 429-321
Vilnius

Lietuvos bankas 2022 m. kovo 25 d. gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank, UAB*, (buvusi *Revolut Payments UAB*¹) (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2020 m. lapkričio 11 d. pareiškėjas ir bankas sudarė mokėjimo paslaugų teikimo sutartį (toliau – Sutartis), kurios pagrindu pareiškėjui buvo išduota *Visa* mokėjimo kortelė Nr. **** (duomenys neskelbiami) (toliau – kortelė).

2022 m. vasario 25 d. 16 val. 20–22 min. San Isidro mieste (Tenerifės sala, Ispanija) esančiame bankomate (toliau – bankomatas), panaudojant kortelę, buvo atliktos trys grynųjų pinigų išėmimo operacijos (202 EUR, 502 EUR ir 502 EUR) (toliau – ginčijamos mokėjimo operacijos).

2022 m. vasario 25 d. 18 val. 11 min. pareiškėjas kreipėsi į banką, prašydamas atšaukti ginčijamas mokėjimo operacijas. Pareiškėjo teigimu, ginčijamas mokėjimo operacijas atliko ne jis, o jo piniginę, kurioje buvo kortelė, pavogę tretieji asmenys. Pareiškėjas taip pat informavo banką, kad iki kreipimosi į banką per mobiliąją programėlę pats užblokavo savo kortelę.

2022 m. vasario 28 d. pareiškėjas pateikė bankui prašymą ginčijamų mokėjimo operacijų atžvilgiu inicijuoti tarptautinės mokėjimo kortelių organizacijos *Visa* (toliau – *Visa*) lėšų gražinimo procedūrą (angl. *chargeback*).

Atsižvelgdamas į tai, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo patvirtintos tik pareiškėjui žinomą kortelės PIN kodu, kurio pareiškėjas teigė nesaugojęs pavogtoje piniginėje ir (arba) kitaip neatskleidęs tretiesiems asmenims, bankas 2022 m. kovo 1 d. informavo pareiškėją, kad atsisako tenkinti jo prašymą.

2022 m. kovo 7 d. pareiškėjas pateikė bankui skundą, kuriame pateikė savo prieštaravimą dėl banko 2022 m. kovo 1 d. atsakymo ir pakartotinai prašė gražinti (kompensuoti) jam ginčijamų mokėjimo operacijų sumas, tačiau 2022 m. kovo 18 d. buvo informuotas, kad bankas netenkina jo prašymo.

Nesutikdamas su banko sprendimu, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl kilusio vartojimo ginčo nagrinėjimo ir prašė rekomenduoti bankui kompensuoti jam ginčijamų mokėjimo operacijų sumas. Kreipimesi nurodė, kad ginčijamas mokėjimo operacijas atliko ne jis. Kartu su kreipimusi pareiškėjas pateikė Lietuvos bankui 2022 m. vasario 26 d. Tenerifės policijos įstaigai pateiktą pareiškimo (toliau – pareiškimas policijai) kopiją. Minėtame pareiškime pareiškėjas buvo nurodęs, kad 2022 m. vasario 25 d. ~16 val. naudojos bankomatu, tačiau dėl nepriimtinių komisinių mokesčių neatliko jokių grynųjų pinigų išėmimo operacijų, o vėliau, kai norėjo įsigyti kelionės autobusu bilietą, pastebėjo, kad neturi savo piniginės. Prisijungęs prie banko programėlės pamatė, kad piniginėje buvusią kortelę buvo atliktos ginčijamos mokėjimo operacijos.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjo reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas paaiškino, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos fiziškai panaudojus kortelę bankomate ir patvirtintos tik pareiškėjui žinomą kortelės PIN kodu, kuris, kaip nurodė pats pareiškėjas, nebuvo saugomas pavogtoje piniginėje ir (arba) kitu būdu atskleistas

¹ *Revolut Payments UAB* buvo reorganizuota, ją prijungiant prie *Revolut Bank, UAB*, todėl nuo 2022 m. liepos 1 d. *Revolut Payments UAB* teisės ir pareigos pagal jos sudarytas galiojančias finansinių paslaugų ir kitas sutartis, įskaitant iš šių sutarčių kilusius ginčus, perėjo *Revolut Bank UAB*.

tretiesiems asmenims. Vadovaujantis Sutarties nuostatomis, nurodyti veiksmai šalių sutartiniuose santykiuose reiškia sutikimo vykdyti kortele inicijuotas mokėjimo operacijas davimą. Bankas atkreipė dėmesį, kad iki ginčijamų mokėjimo operacijų atlikimo ir jų atlikimo metu banko vidaus sistemose nėra užfiksuota jokių bandymų suvesti neteisingą kortelės PIN kodą. Septyni nesėkmingi bandymai atlikti kortele mokėjimus buvo fiksuoti tik po to, kai ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos ir kortelė buvo užblokuota (2022 m. vasario 25 d. ir 26 d.), kai kortelė tuo metu jau buvo užblokuota. Atsižvelgdamas į pirmiau nurodytas aplinkybes, bankas laiko ginčijamas mokėjimo operacijas autorizuotomis, todėl teigia neturintis pareigos kompensuoti pareiškėjui jų sumų.

Tenkinti pareiškėjo prašymo inicijuoti *Visa* lėšų gražinimo procedūras bankas teigė neturėjęs teisės, nes, vadovaujantis *Visa* taisyklių 11.7.4.3 skyriumi, lėšų gražinimo procedūra dėl galimai sukčiavimo būdu pasisavintų lėšų, kai kortelės turėtojas neigia autorizavęs ir (arba) dalyvavęs atliekant grynujų pinigų išėmimo bankomatuose operacijas, yra negalima.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Ginčas kilo dėl banko atsisakymo kompensuoti pareiškėjui kortele atliktų ginčijamų mokėjimo operacijų sumas, kurių bendra suma sudaro 1 026 EUR. Pareiškėjas teigia neatlikęs ginčijamų mokėjimo operacijų, todėl mano, kad bankas turėtų kompensuoti jam jų sumas. Bankas, atsižvelgdamas į tai, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo tinkamai autorizuotos, t. y. patvirtintos tik pareiškėjui žinomu kortelės PIN kodu, teigia, kad negalėjo inicijuoti *Visa* lėšų gražinimo procedūros, o pareigos kompensuoti šių mokėjimo operacijų sumas savo lėšomis neturi.

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir banko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar ginčijamos mokėjimo operacijos laikytinos autorizuotomis ir ar bankas turėjo (turi) pareigą kompensuoti pareiškėjui ginčijamų mokėjimo operacijų sumą, taip pat įvertinti, ar bankas pagrįstai atsisakė inicijuoti *Visa* lėšų gražinimo procedūrą.

Šalių ginčas kilo iš jas siejančių mokėjimo paslaugų teikimo santykių. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą ją vykdyti (toliau – sutikimas). Jei sutikimo nėra, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota (Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 2 dalis).

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 38 straipsnio 1 dalimi, nesant Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 1 ir 3 dalyje nustatytų aplinkybių, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo gražinti mokėtojui visą neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ne vėliau kaip iki darbo dienos nuo sužinojimo apie tokios mokėjimo operacijos įvykdymą, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstų priežasčių įtarti mokėtojo sukčiavimą ir apie šias priežastis raštu praneša priežiūros institucijai (Lietuvos bankui). Mokėtojui tenka visi dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jeigu jis juos patyrė veikdamas nesažiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdęs vienos ar kelių to paties įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų, susijusių su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis (Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalis). Mokėjimų įstatymo 34 straipsnis nustato mokėtojui, kuriam išduota mokėjimo priemonė, pareigą naudotis šia mokėjimo priemone pagal jos išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas, o sužinojus apie jos praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nedelsiant apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba jo nurodytam subjektui (Mokėjimų įstatymo 34 straipsnio 1 dalis), taip pat, gavus mokėjimo priemonę, imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti personalizuoti saugumo duomenys (Mokėjimų įstatymo 34 straipsnio 2 dalis). Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 37 straipsnio 1 ir 3 dalimis, pareiga įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo

tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamos paslaugos trūkumai, tenka mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nereikalauja saugesnio autentiškumo patvirtinimo, mokėtojui dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai tenka tik tuo atveju, jeigu jis veikė nesažiningai.

Įvertinus pirmiau nurodytas Mokėjimų įstatymo nuostatas, galima teigti, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali būti visiškai atleistas nuo pareigos gražinti mokėtojui neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą tik tada, kai įrodomas mokėtojo sukčiavimas (nesąžiningumas arba tyčia) arba didelis neatsargumas (Mokėjimų įstatymo 37 straipsnio 3 dalis ir 39 straipsnio 3 dalis), ir (arba) tik tada, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nereikalauja saugesnio autentiškumo patvirtinimo ir nenustatomas pareiškėjo nesažiningumas (Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 4 dalis).

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 13 straipsnio 3 dalies 3 punktu ir 29 straipsnio 1 punktu, sutikimo davimo sąlygos ir tvarka turi būti aptartos mokėtojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sudaromoje mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje. Sutarties 14 punkte „Kitų tipų mokėjimai“ nustatyta, kad „Mokėjimus atlikti ir išgryninti pinigų taip pat galite naudodamiesi „Revolut“ kortele. Tai galite padaryti įvesdami savo „Revolut“ kortelės duomenis (kortelės numerį, galiojimą datą ir CVC numerį) arba PIN kodą. Šiuos veiksmus laikysime jūsų sutikimu atlikti mokėjimus ar išgryninti pinigų iš savo „Revolut“ sąskaitos.“² Remiantis minėtomis Sutarties nuostatomis, darytina išvada, kad fizinis kortelės panaudojimas mokėjimo operacijoms bankomate atlikti ir jos PIN kodo suvedimas šalių sutartiniuose santykiuose laikomi pareiškėjo sutikimu vykdyti tokias mokėjimo operacijas. Lietuvos bankui pateikti duomenys iš banko vidaus sistemų patvirtina, kad visos ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos fiziškai įdėjus kortelę į bankomatą bei suvedus teisingą kortelės PIN kodą. Iki ginčijamų mokėjimo operacijų atlikimo bandymų suvesti neteisingą PIN kodą banko vidaus sistemose nebuvo užfiksuota. Nesėkmingi bandymai panaudoti kortelę fiksuoti tik po to, kai ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos ir kortelė buvo užblokuota.

Pareiškėjas teigė, kad pavogtoje piniginėje nesaugojo kortelės PIN kodo ir jo niekam neatskleidė. Iš banko pateiktų dokumentų matyti, kad pareiškėjas bankui buvo nurodęs, jog kortelę pavogę asmenys galėjo tiesiog atspėti kortelės PIN kodą, nes pavogtoje piniginėje buvo pareiškėjo asmens tapatybės dokumentai, o kortelės PIN kodas iš dalies atitiko šiuose dokumentuose nurodytą pareiškėjo gimimo datą. Pareiškėjas taip pat neatmetė galimybės, kad jam naudojantis kortele bankomate ją vėliau pavogę asmenys galėjo nufilmuoti ar kitaip užfiksuoti, kaip pareiškėjas veda kortelės PIN kodą, ir tokiu būdu jį sužinoti. Lietuvos bankas neturi galimybės patikrinti pareiškėjo nurodytų aplinkybių tikrumo ar pagrįstumo, tačiau, objektyviai vertindamas, mano, kad pareiškėjo nurodyta informacija apie tai, kaip tretieji asmenys galėjo atspėti kortelės PIN kodą, kelia pagrįstą abejonių, ypač atsižvelgiant į tai, kad iki ginčijamų mokėjimo operacijų atlikimo jokių bandymų suvesti bankomate neteisingą kortelės PIN kodą, remiantis banko pateiktais duomenimis, nebuvo fiksuota.

Ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos 2022 m. vasario 25 d. 16 val. 20 - 22 min. Pareiškėjas neneigė, kad tą dieną ~ 16 val. pats naudojosi kortele bankomate, kuriame buvo atliktos ginčijamos mokėjimo operacijos, tačiau teigė, kad tuo metu nei ginčijamų, nei jokių kitų mokėjimo operacijų jame neatliko dėl nepriimtinių bankomate taikomų komisinių mokesčių. Remiantis banko pateiktais duomenimis, iki ginčijamų mokėjimo operacijų atlikimo banko vidaus sistemose nebuvo fiksuota jokių kitų atvejų, kad mokėjimo kortelė būtų panaudota bankomate, įvedant jos PIN kodą, t. y. tądien kortelės panaudojimas bankomate, įvedant jos PIN kodą, pirmą kartą banko vidaus sistemose buvo fiksuotas tik ginčijamų mokėjimo operacijų atlikimo metu.

Nors pareiškėjas pateikė Lietuvos bankui pareiškimo policijai kopiją, ginčo byloje neturima jokių kitų duomenų, kurie patvirtintų, kad tretieji asmenys galėjo atlikti ir (arba) atliko ginčijamas mokėjimo operacijas. Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjas buvo nurodęs bankui, jog pavogtoje piniginėje buvo ir kitų mokėjimo paslaugų teikėjų išduotos pareiškėjui mokėjimo kortelės, kurias, kaip teigė pareiškėjas, piniginę pavogę asmenys taip pat panaudojo grynųjų pinigų išėmimo operacijoms atlikti, tačiau iš pareiškimo policijai, kurio kopiją pareiškėjas pateikė Lietuvos bankui, matyti, kad šiuo pareiškimu pareiškėjas pranešė tik apie kortelės, kurią išdavė bankas, vagystę ir jos panaudojimą ginčijamoms mokėjimo operacijoms atlikti.

Sprendžiant, ar nagrinėjamu atveju ginčijamos mokėjimo operacijos laikytinos

² Anglų k.: „You can also make payments or withdraw cash using your Revolut Card. You can do this by entering the details of your Revolut Card (the card number, expiry date and CVC number) or your PIN. We will consider these actions as you giving consent to make payments or withdraw cash from your Revolut account.“

autorizuotomis ar ne, remtis vien tik subjektyviais pareiškėjo paaiškinimais, kai byloje neturima tai galinčių patvirtinti įrodymų, Lietuvos banko nuomone, būtų nepagrįsta, ypač atsižvelgiant į tai, kad bankas pateikė Lietuvos bankui pareiškėjo nurodytoms aplinkybėms prieštaraujančius įrodymus, įskaitant įrodymus, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo autorizuotos Sutartyje nurodytu būdu.

Įrodymų pakankamumo taisyklė civiliniame procese grindžiama vadinamąja tikėtinumo taisykle (tikimybių pusiausvyros principu). Kasacinio teismo jurisprudencijoje ne kartą pažymėta, kad įrodinėjimas civiliniame procese turi savo specifiką, – nenustatyta, kad išvadą apie tam tikrų faktų buvimą galima daryti tik tada, kai dėl jų egzistavimo absoliučiai nėra abejonių; išvadą apie faktų buvimą teismas civiliniame procese gali daryti ir tada, kai tam tikros abejonės dėl fakto buvimo išlieka, tačiau byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti esant labiau tikėtina atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvus³.

Atsižvelgdamas į tai, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos panašiu laiku, kai pareiškėjas neneigė, kad pats naudojo kortelę bankomate, o iki ginčijamų mokėjimo operacijų atlikimo kitų kortelės naudojimo bankomate atvejų banko vidaus sistemose nebuvo fiksuota, ginčijamos mokėjimo operacijos buvo patvirtintos tik pareiškėjui žinomu kortelės PIN kodu, kurio pareiškėjas teigė niekam neatskleidęs, ir į tai, kad ginčo byloje nėra duomenų, kurie patvirtintų, kad ginčijamas mokėjimo operacijas galėjo atlikti tretieji asmenys, Lietuvos bankas, įvertinęs abiejų ginčo šalių pateiktus duomenis, daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju objektyvaus ir pakankamo pagrindo pripažinti ginčijamas mokėjimo operacijas neautorizuotomis nėra.

Autorizuotų mokėjimo operacijų atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas neturi imperatyvios pareigos gražinti mokėtojui jų sumas, išskyrus Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytus lėšų gavėjo ar per lėšų gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų gražinimo atvejus, kurie nagrinėjamu atveju nėra aktualūs, nes ginčijamos mokėjimo operacijos ir pareiškėjo nurodyti pagrindai, kuriais remdamasis jis prašo banko kompensuoti šių mokėjimo operacijų sumas, neatitinka minėtame straipsnyje nurodytų sąlygų.

Vertinant, ar bankas pagrįstai atsisakė ginčijamų mokėjimo operacijų atžvilgiu inicijuoti *Visa* lėšų gražinimo procedūrą, svarbu pažymėti, kad nei Lietuvos Respublikos teisės aktai, nei Europos Sąjungos teisės aktai nereglamentuoja, kokiomis konkrečiomis sąlygomis turi būti vykdomos šios organizacijos nustatytos lėšų gražinimo procedūros. Taigi, banko veiksmus, susijusius su šia procedūra, reglamentuoja *Visa* taisyklės, kurios nustato atvejus ir tvarką, pagal kurią bankas, gavęs *Visa* mokėjimo kortelės turėtojo prašymą, turi teisę kreiptis į šią organizaciją dėl lėšų gražinimo procedūros taikymo.

Komentuodamas atsisakymo inicijuoti *Visa* lėšų gražinimo procedūrą priežastis, bankas nurodė, kad tokį sprendimą priėmė remdamasis *Visa* taisyklių 11.7.4.3 skyriaus nuostatomis. Kaip matyti, minėtame skyriuje nustatyti atvejai, kada lėšų gražinimo procedūra mokėjimo operacijų, kurios atliktos fiziškai panaudojant mokėjimo kortelę, atžvilgiu yra negalima⁴. Kaip ir buvo nurodęs bankas, nurodytame taisyklių skyriuje yra nuostata, neleidžianti ginčyti grynųjų pinigų išmokėjimo bankomate operacijų tuo pagrindu, kad jos atliktos dėl sukčiavimo⁵. Atsižvelgiant į tai, banko atsisakymas tenkinti pareiškėjo prašymą inicijuoti *Visa* lėšų gražinimo procedūras pareiškėjo nurodytu pagrindu laikytinas teisėtu ir pagrįstu.

Įvertinus ginčo šalių pateiktą informaciją ir ją patvirtinančius įrodymus, aplinkybių, kurios leistų pagrįstai teigti, kad nagrinėjamu atveju bankui kyla pareiga kompensuoti pareiškėjui ginčijamų mokėjimo operacijų sumas, nenustatyta. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad banko atsisakymas tenkinti pareiškėjo reikalavimą kompensuoti jam ginčijamų mokėjimo operacijų sumas laikytinas pagrįstu, todėl pareiškėjo reikalavimas yra atmestinas.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti X. X. reikalavimą.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008; 2009 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009 ir kt.

⁴ Anglų k.: „11.7.4.3 Dispute Condition 10.3: Other Fraud – Card-Present Environment – Invalid Disputes.“

⁵ Anglų k.: „A Dispute is invalid under Dispute Condition 10.3: Other Fraud – Card-Present Environment for any of the following: An ATM Cash Disbursement <...>.“

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Teisės taikymo ir teisėkūros skyriaus vadovė,
pavaduojanti departamento direktorių

Eglė Lukošienė